

Рьодеръ, Карлъ Готлибъ — Röder, Karl Gottlieb — виденъ нотопечатаръ, род. 22 юни 1812 въ Щьотерицъ при Лайпцигъ, умр. 29 окт. 1883 къ Голисъ при Лайпцигъ, основателъ на видната печатарска къща за ноти Röder, съществуваша отъ 1848 г. и до днесъ.

Рьодеръ, Мартинъ — Röder, Martin — компонистъ и диригентъ, род. 7 апр. 1851 въ Берлинъ, умр. 10 юни 1895 въ Кембриджъ при Бостонъ, възпитаникъ на Кралската висша музикална школа, билъ хордиректоръ въ „Театъръ далъ верме“ въ Милано, дирижиралъ въ разни италиански градове; отъ 1881 учителъ въ Шарвенковата консерватория въ Берлинъ, после живѣлъ въ Дублинъ и Америка, писалъ: една симфоническа поема за оркестъръ, камерна музика, три опери: „Пиетро Кандиано IV“, „Вера“ и „Юдитъ“, 2 мистери и др., а също и „Критически студии“ (1881), „Изъ дневника на единъ странствуващъ капелмайсторъ“ (1882) и др.

Рьонишъ, Карлъ — Rönisch, Karl — пиано-фабрикантъ, род. 28 ноем. 1814 въ Волдбергъ (Силезия), умр. 21 юли 1894 въ Блазевци при Дрезденъ — основателъ на известната, носеща неговото име, фабрика за пиана въ Дрезденъ.

Рьонтгенъ, Юлиусъ — Röntgen, Julius — компонистъ, род. 9 май 1855 въ Лайпцигъ, училъ тамъ при Рихтеръ, Хауптманъ и Райнеке, отъ 1878 училъ въ Консерваторията въ Амстердамъ, отъ 1918 директоръ на същата, и дирижиралъ дружествени концерти тамъ. Творби: една симфония, и една „Народна балада“ за оркестъръ, по единъ концертъ за пиано и виолончелъ, Серенада за духови инструменти, 2 клавири и 3 челоуи сонати, 3 сюити и 3 сонати за сама цигулка, опери: „Смѣящиятъ се кавалеръ“ и „Агнете“, клавирири нѣща, „Нѣмски военни пѣсни“, пѣсни за женски хоръ и др.

Рьослеръ, Теодоръ — Rössler, Theodor — компонистъ, род. 1886 г. въ Лхенице, ученикъ на В. Новакъ, писалъ: за оркестъръ — малка фантазия, симфоническа поема въ петъ части (съ пѣне), струненъ квартетъ d-moll, сюита за флейта и пиано, соната за пиано, две сонатини, стари сюити и редица пѣсни и хорови композиции.

Рьослеръ, Францъ Антонъ — Rössler, Frantz Anton — значителенъ компонистъ, род. 1750 въ Лайтмерицъ (Чехия), умр. 30 юни 1792 въ Лудвигслустъ (Мекленб. Шверинъ), билъ въ капелата на графъ Йотингенъ Валершайнъ; контрабасистъ, после хоровъ диригентъ въ Парижъ, отъ 1789 придворенъ капелмайсторъ, въ Шверинъ, писалъ: 34 симфонии, концерти за пиано, за обой, за кларинетъ, за фаготъ, нѣколко опери, сонати за пиано и др.

Рьубнеръ, Петеръ Мартинъ Корнелиусъ — Rübner, Peter Martin Cornelius — компонистъ, род. 26 окт. 1855 въ Копенхагенъ, училъ въ тамошната (Гаде) и Лайпцигската (Райнеке) консерватории, диригентъ на Филхармоничнитѣ концерти въ Карлсруе; отъ 1904 до 1919 въ Колумбийския университетъ (Ню-Йоркъ), следъ което се посвещава изключително на композиция. Писалъ: симфонични поеми „Миръ“ и „Борба и победа“, единъ цигулковъ концертъ, едно клавиртрио, балетътъ „Принцъ Адоръ“, пѣсни и клавирни нѣща.

Рьудингеръ, Готфридъ — Rüdinger Gottfried — компонистъ, род. 23 авг. 1886 въ Линдау на Боденското езеро, ученикъ на Регеръ въ Лайпцигската консерватория, отъ 1920 учителъ въ Мюнхенската музикална академия, писалъ творби за оркестъръ, камерна музика, пѣсни за хоръ, детски и народни пѣсни, композиции за органъ и пиано.

Рягтаймъ, англ. ragtime — се нарича музика съ синкопиранъ ритъмъ, който е съществень признакъ на модернитѣ салонни танци, и чието начало се намира въ музиката на южноамериканскитѣ негри. Думата Р. бѣ въведена въ европейската музика отъ Стравински, и следъ него нѣкои отъ модернитѣ компонисти използватъ Р-а за художествени творби.

Ржченица (посѣдница) — любимъ народенъ, български танцъ — въ $\frac{7}{16}$ тактъ, въ три стѣпки на мѣсто, или въ движение, игранъ солово, или най-често, отъ двойки, обикновено — мъжъ и жена. Игрането се придружава съ радостни движения на ржцетъ, държейки въ тѣхъ кърпа — ржченикъ (отъ тамъ